05/08/2024

Владика Кирило богослужио у барском Саборном храму: „Сви смо позвани да свједочимо ријечи Божије“

Владика Кирило, Епископ буеносајрески и јужноцентралноамерички и администратор Митрополије загребачко-љубљанске служио је Свету литургију у Храму Светог Јована Владимира у Бару у недељу шесту по Духовима, на празник Свете Марије Магдалине. Саслуживали су му архимандрит Варнава (Ђурица) игуман манастира Трескавац у Епархији бихаћко-петровачкој, протојерej Игор Балабан архијерејски намјесник зетски, протојерej Богољуб Миловановић парох при Цркви Светог цара Константина и царице Јелене у Инђији, Епархија Сремска, протојерej-ставрофор Слободан Зековић, архијерејски намјесник барски и старјешина саборног храма Светог Јована Владимира, протојерej-ставрофор Радоман Мијаиловић, протојерej Љубомир Јовановић, протојерej Младен Томовић и Ведран Грмуша ђакон при саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици. За пјевницом су одговарали Василије Ускоковић, Никола Зековић и Радмила Вујановић.

Пред причешће вјерних, присутном вјерном народу обратио се Владика

Кирило.

„У име Оца и Сина и Светога Духа. Часни оци, сестре монахиње, драга браћо и сестре. Слушали смо данашње Свето Јеванђеље које нам је проповједало о томе како је Господ исцијелио једног тешког болесника. Уједно му је опростио гријехе и рекао му узми одар свој и ходи. То је био болесник који је био болестан и непокретан много година. Тиме, ово Јеванђеље нам уједно и каже да је болест у 90% случајева, има случаја када и праведник страда, као што је то у случају праведнога Јова и других праведника који су страдали без свога гријеха, али у 90% случајева болест је последица гријеха. И зато да би се болест искоријенила или да би се превентивно дјеловало да до ње не дође, треба се уклањати од гријеха и од зла и чинити добро. Господ је тиме показао да је владар над болестима и да може отпуштати грјехе.

Мало прије тога, Он је у исту ту лађу која се помиње у овом Јеванђељу, са којом је дошао у тај град, са својим ученицима, показао да је господар и стихија природних, јер је својом молитвом и својом ријечју умирио језеро (они су га звали море) Генисаретско. Јер је велико језеро. Нешто као наше Скадарско језеро. Могуће и више. И тим је показао да је господар и стихија“, бесједио је владика Кирило.

„Уједно, тих дана је он у Гадари савршио и чудо изгоњења демона из два бјесумучна човјека. Ти демони су отишли у свиње, као што знамо тај текст из тог Јеванђелја, и тиме је Он показао своме народу и да је властан, да има власт и над нечистим духовима, над демонима. Дакле, те три карактеристике Господ је показао свом народу. Да је властан над демонима, над природном стихијом, може отпуштати грјехе и да може исцјељивати сваку болест. Међутим, његови ученици још увијек су сумњали. Иако та сумња није била злурада. А неки од ових старјешина јеврејских су се злурадо подсмијевали и изражавали отворено сумњу у сва та његова чуда која је творио. Нијесу се чак ни обрадовали што је човек, који је годинама био болестан, оздравио. Дакле, та злурадост, нажалост је својствена грјехом оштећеној нашој природи.

После гријеха Адамовог ми смо избачени из центра, а центар је Света Тројица, драга браћо и сестре. И не само центар, него и циљ нашега живота. Дакле, наш Тројични Бог и његова држава. А ми смо избачени грјехопадом из центра, и постали смо као ној који забија своју главу у пијесак и никако не гледа у небо. Дакле, центар нам је постао сасвим нешто друго. Оно што није природно, оно што није Бог створио, односно, центар нам је постала смрт. Сви они који се не поклањају Богу и не вјерују у Бога, они су поклоници смрти драга браћо и сестре, а смрт није природна појава.

Њу није створио Бог. Она је ушла у нашу природу кроз гријехопад. Дакле, зато Исаја у свом пророштву кличе: „Тај ваш уговор са смрћу неће се одржати.“ Коме је он то говорио? Тим људима који хоће да ријеше проблеме убиством. Тако су и старјешине јеврејске говориле за Христа: „Дај да га убијемо, да не би више Он одвлачио народ за собом.“ Бојали се својој власти, бојали се својим парама и своме богатству“, поручио је Епископ Кирило.

„И тако је Господ морао да иде и на то најстрашније искушење. За нас! Да се преда на распеће. Да прими ту срамотну смрт на Крсту. Да би нам показао да је Он јачи и од те најстрашније болести од које болује пала природа Адамова. А то је од смрти. Својим славним васкрсењем Он нам је показао да је јачи од те болести. И не само то, него дарује ту побједу свакоме коју Њега вјерује. То Његово славно васкрсење удостојила се да види управо данашња светитељка коју славимо. Марија Магдалина. Блага Марија како је у народу зовемо.

Она са прва удостојила се да види васкрслога Христа. У ове дане смо славили још неке велике светитеље. Као свети пророк Илија, који се исто узнио на огњеним колесницама због своје ревности вјере и огњене вјере у Бога. И подвига. И није видио смрт. Али та његова Пасха – Илијина, тај пролаз мимо смрти, нема значење као Спаситељев васкрс. Спаситељев васкрс је много више. Негово васкрсење значи и васкрсење свих. Све твари, свих људских бића и преображај све твари. Јер и животиње, и биљке, и ово дивно море, и планине, све ће то да се преобрази и да настане једна нова земља и ново небо. Стари свијет, како говори свети апостол Петар, ће да сагори у огњу. Зато, драга браћо и сестре, не смијемо да као ној забадамо главу у пијесак, у земљу, и да сматрамо да се смрћу нешто решава.

Има малодиших људи који кажу: „Е кад ће се ово више завршити?“ Нешто му је мука, или је болесан, или му је неко блиски умро, или га је нека друга несрећа задесила. Ево, видимо и сада, многе несреће се догађају, ратови и друго по свијету. И у својој малодушности људи говоре: „Кад ће се све ово

више завршити?“

Они не схватају да смрт ништа не ријешава. Она је само додатни проблем. Него ријешава једино Спаситељ наш који нам је дао ријешења. Али ми то ријешење треба да примимо кроз тврду вјеру, кроз одвраћање од идола овога свијета. Није нас искупило од смрти и од пропадивости никакво златно теле, макар оно било и у сред Париза, и са сред олимпијских игара, него нас искупила од пропадљивости, смрти, пречиста крв нашег Спаситеља. Његова крсна животворна смрт и васкресење. Скупо сте плаћени, каже Апостол, не будите робови идолима, робови људима.

Господ нас је позвао на слободу, али не на слободу да радимо гријех, како то хоће западни људи да прикажу, да је то слобода да човек свашта ради. Свакакав гријех, неморал. То није слобода, то је ново ропство пропад2ивости, гријеху и смрти. Христос је дошао не да нас ослободи од неког видљивог непријатеља, јер га ми немамо. Главни наш непријатељ је ђаво. Тај пали дух, извор сваке лаже, обмане и преваре. И против њега можемо да се боримо само тврђом у вјери, како каже свети Апостол Петар, и учествовањем у светим тајнама Цркве“, указао је Преосвећени.

„Дакле, та пречиста крв јагњета, која је заклана за живот свијета, нас откупљује, избавља. Али, наравно, драга браћо и сестре, да и ми треба да се припремимо аскетски, вјером прије свега, онда и подвигом, за примање те велике тајне. Јер ми, примајући свето тијело и крв Господа нашега, примамо самога Васкрслога Христа. И после одласка из Храма не значи да треба да се вратимо опет да живимо као незнабошци. Ми хришћани, овдје, већ живимо као грађани Царства Небеског и треба ту своју вјеру и тај свој поредак у животу да покажемо свима. Да се свјетли и свјетлост наша пред људима, да сви виде наша добра дјела и да прославе Оца нашега који је на небесима. Драга браћо и сестре, још једном понављам, не везујте се за ствари овога свијета.

Наравно, да треба употребљавати ствари овога свијета, али не смије срце да нам буде привезано за њих. Марија Магдалина кад је хтјела да додирне Васкрслога Господа, Он је рекао: „Не дотичи ме се, јер још не одох Оцу своме. И иди браћи мојој и реци им да идем Богу своме и Богу њиховом, и Оцу своме и Оцу њиховом.“

Дакле, што је тиме хтио да каже Марији? Да то што се десило нема везе са овом природом, нема везе са нашим плодским доживљајима, него оно има везе са будућим царством. И тиме нам је свима показао и циљ нашег живота.

Да се вратимо у наручје Оца свога. То је циљ нашега живота. Кад то знамо, онда живимо и овдје, мислећи, старајући се о земаљском, али мислећи о небеском непрестаном, о будућем нашем царству, васпитавајући тако и своју дјецу.

И бивајући, сви смо ми позвани. Наравно, да је клир, да су епископи, свештенство, авангарда проповиједи ријечи Божије о овом свијету, али сви хришћани су на то позвани да буду. Ево видите, Марија Магдалина, она није имала свештенички чин, па је названа равноапостолном. Дакле, сви смо позвани да у својој породици, у свом окружењу, свједочимо ријечи Божије, највише својим дјелом, а онда, и да увијек знамо одговорити свакоме ко нас пита за нашу наду. А наша нада је Христос, пастир наш васкрсли. Христос, кога је видјела и посједочила данашња слављеница Марија Магдалина, блага Марија, чијим молитвама, нека и нас, Господ, упути да идемо путем спасења," закључио је Владика Кирило у својој бесједи.

На крају Свете Службе отац Слободан захвалио се владици Кирилу и оцима свештенослужитељима и у име свих вјерника града Бара предао му на дар икону Светог Јована Владимира, да краси његову келију и да га благослов Светог Јована Владимира увјек прати свуда где буде ходио и Богу и Цркви Божијој служо.

mitropolija.com